

Dagmar Köpperová - scénář k audioreportáži

„Já se nehroučím z ničeho. Ať se stane, co se stane. Vidím dopředu, mám vize, a řeknu, tak to udělám takhle. Jednoduchý. Já budu dělat to a nebojím se toho.“

Niki: Takto ke svému životu přistupuje Dagmar Köpperová. Okouzující, vtipná, originální a ENERGICKÁ žena. Většinu života strávila v zahraničí. Dnes žije v domě na břehu Vltavy, podporuje umělce a umění a má ráda kočky. A to na jaře 2026 oslavila už osmdesáté narozeniny!

Albert: Dětství prožila v Praze na Santošce. Hrály se kuličky, fotbal a drápky. Oblečení dědila po bratrovi nebo si je šila sama. V poválečném nedostatku musela i vybírat popelnice. Ale i tak na své dětství vzpomíná s úsměvem.

„Úžasný. My lítali na ulici. My jsme neměli žádný mobily, žádný telefony ani doma nebyl telefon. My chodili krást hrušky nebo jabka. To bylo státní. Ale oni byli rádi, že to někdo očesal. Tak jsme se živili ovocem. Několikrát za týden jsem chodila k dědečkovi, tak jsem přeběhla ulici a chodili jsme plavat do Čertovky.

Ela: Dědeček byl plukovní lékař, kterému v roce 1959 komunisté zrušili praxi. Tatínek byl inženýrem ve Waltrovce a maminka se později stala známou pilotkou. Česká televize o ní dokonce natočila dokumentární film.

„Já jsem chtěla pokračovat po dědečkovi v jeho praxi. To se mi nepodařilo. Mi soudruzi v té komisi řekli: Vy si snad nemyslíte, že budete vykořisťovat pracující lid tím, že je budete soukromě léčit. Já říkám, já to chápu tak, že se naučím něco co bude někomu pomáhat.!

Petr: Po strašné autonehodě, která ji v den jejích dvacátých narozenin upoutala na jedenáct měsíců na lůžko, začala pracovat na německém velvyslanectví a konečně se jí začalo dařit. Brala na tu dobu neuvěřitelných šest tisíc a nejen to!

„Poznala jsem u nás na ambasádě nějakýho Němce, kterej teda mě sbalil. I když jsem teda říkala, že bych s Němcem nemohla ani náhodou. To jsou povahy, který jsou celkem bez humoru, strašně vážný a kor ti diplomati.“

Zdena: V roce 1973 se přestěhovala do Severního-Porýní Vestfálska. Prožila tam šťastné roky včetně narození syna. Její manželství se ale po sedmi letech rozpadlo, protože nehodlala akceptovat pozici ženy v domácnosti. Paní Dagmar zkrátka nedokázala dlouho sedět jen tak na místě a tak její cesta pokračovala dál do holandské firmy s květinami.

„A Holand'ané maj úžasnej způsob oni maj zelený prsty, jim se všechno daří a ti Němci jsou tak závistiví, ti se z toho můžou kousnout. Chce to tu duši. Oni s těma kytkama mluvěj.“

Albert: S domovem si udržovala kontakt skrze maminku, která zemřela teprve před několika lety. Od roku 2022 žije Dagmar znovu v Praze.

„Dnešní mládeži bych ráda dala radu a sice ať se trošičku zamýšlejí zdali to po čem touží, co chtějí, co považují za důležité, zdali to je doopravdy důležité. A pak skromnost.“